

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 14C/114/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111214224
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eduard Valenčin
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2012:8111214224.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Eduardom Valenčinom v právnej veci žalobcov v 1. rade: K. F., F. R. Ľ., V. XX, v 2. rade: E. A., A. F., F. R. Ľ., V. XX, v 3. rade: B. F., F. R. Ľ., V. XX, v 4. rade: H. F., F. R. XXXX T. V., N. R. D. XXX XX, Z., právne zastúpených JUDr. Ľubomírom Gerdom, advokátom so sídlom Levočská 12A, Prešov, proti žalovanej: K. K., A. F., F. R. D. - E., F. XX, právne zastúpená Centrom právnej pomoci so sídlom Bratislava, Námestie slobody 12, IČO: 30 798 841, kancelária Prešov, so sídlom Prešov, Hlavná 67, o určenie daru takto

rozhodol:

u r č u j e , že žalovaná za života poručiteľa C. F., U. X.X.XXXX, zomrelého XX.XX.XXXX naposledy bytom Ľ., V. XX, od neho bezplatne dostala sumu 12.447,72 EUR,

v prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a ,

žiadny z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Žalobou súdu doručenou dňa 24.5.2011 navrhli žalobcovia, aby súd určil, že žalovaná K. K., A. F. za života poručiteľa C. F., U. R. Ľ., V. XX, Q. N. XX.XX.XXXX, dostala darom od rodičov, okrem daru peňažnej hotovosti 200.000,- Sk, ktorá nie je sporná, aj ďalšie dary, a to peňažnú hotovosť spolu vo výške 18.256,65 EUR (550.000,- Sk) a hnutelné veci v hodnote 1.578,70 EUR (47.560,- Sk). Zároveň navrhli žalovanej uložiť povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania na účet ich právneho zástupcu. V rámci žaloby poukázali na to, že tunajší súd uznesením zo dňa 27.4.2011 sp. zn. 35D/267/2008-127, Dnot 313/2008 v dedičskej veci po C. F., U. X.X.XXXX, U. R. Ľ., V. XX, Q. XX.XX.XXXX, bez zanechania závetu odkázal žalobcov na podanie žaloby proti žalovanej o určenie, že žalovaná za života poručiteľa dostala darom od rodičov, okrem daru peňažnej hotovosti, ktorá nie je sporná aj ďalšie dary a to peňažnú hotovosť spolu vo výške 18.256,65 EUR (550.000,- Sk) a hnutelné veci v hodnote 1.578,70 EUR (47.560,- Sk). Ďalej poukázali na to, že v priebehu dedičského konania žiadali, aby žalovanej na jej dedičský podiel boli započítané finančné a vecné dary, ktorými bola obdarovaná poručiťelom za jeho života, pričom sa jedná o tieto dary:

- peňažný dar vo výške 20.000,- Sk (6.638,78 EUR) z roku 1998. Uvedené peniaze boli vkladané pozostalou manželkou poručiteľa na účet vedený na meno K. K. vo VÚB, a.s., č. účtu: XXXXXXXXXXX. Prijatie tohto daru žalovaná potvrdila.

- peňažný dar vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 EUR) z roku 2004. Uvedené peniaze boli darované žalovanej K. K. v hotovosti na rodinnej oslave v septembri roku 2004 za prítomnosti svedkov. Žalovaná však poprela prijatie tohto daru.

- peňažný dar vo výške 200.000,- Sk (6.638,78 EUR) z roku 2002. Uvedené peniaze ako dar od rodičov odovzdala žalovanej jej sestra, žalobkyňa E. A. s tým, že žalovaná sa vzdá svojho dedičského podielu z majetku rodičov v jej prospech. Tento dar žalovaná poprela.

- peňažný dar vo výške 150.000,- Sk (4.979,08 EUR) z roku 1997. O tomto dare bola aj vyhotovená listina, kde podpisy sa overovali u notára C.. G.. Uvedenú listinu ale žalobcovi nemajú k dispozícii.

- dar hnuiteľných vecí v hodnote 1.578,70 EUR (47.560,- Sk), ktorými sú: mraznička, mikrovlnná rúra, rádio Thomson, video JVC, 2 koberce plyšáky, 5 kolies na auto, 1 sada riadu do mikrovlnky, nerezová sada riadu na varenie, 4 záclony, 2 poťahy na sedačku, príbor, chladnička, tkané koberčeky, deka z ovčieho rúna a písací stroj v roku 1998.

Žalobcovia zároveň poukázali na to, že ešte za života poručiteľa bolo dohodnuté, že za všetky dary, ktorými bola žalovaná obdarovaná, sa vzdá svojho dedičského podielu po rodičoch v prospech sestry E.Á. A., A. F. (žalobkyne v 2. rade). S poukazom na ustanovenie § 484 Občianskeho zákonníka teda navrhli dary v celkovej hodnote 797.560,- Sk, ktoré nie je možné považovať za obvyklé darovanie, pri spôsobe vysporiadania dedičstva započítať na dedičský podiel žalovanej.

Žalovaná v rámci písomného vyjadrenia k žalobe poukázala na to, že so žalobou nesúhlasí a vôbec nie s tvrdením žalobcov o prevzatí darov v celkovej výške 797.560,- Sk. Poukázala na to, že žalobcovia nepredložili súdu relevantné dôkazy, ktoré by preukazovali prevzatie darov od jej nebohého otca, resp. matky K. F., pričom ani tvrdenia žalobcov o prevzatí darov nie sú postačujúce.

Žalobkyňa v 1. rade K. F. v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že žalovanej pred tým, než chcela vycestovať do USA dali na účet sumu 150.000,- Sk, o čom spísali aj doklad u notára C.. G., avšak tento doklad sa bohužiaľ nezachoval, pričom žalovaná do USA nakoniec nevycestovala a peniaze nevrátila. Ďalej v roku 1998 dali žalovanej sumu 200.000,- Sk na termínovaný vklad, pretože sa vždy vyjadrovala, že doma neostane a nájde si manžela, ktorý bude mať rodinný dom. Zároveň uviedla, že v roku 2002 ich dcéra E. (žalobkyňa v 2. rade) povedala, že ide vybrať peniaze, keďže jej končí nejaký termínovaný vklad a nebohý manžel jej povedal, aby tieto peniaze v sume 200.000,- Sk odniesla žalovanej v rámci jej výplaty z domu s tým, že jej v rámci možností ešte pomôžu. V tejto súvislosti uviedla, že následne, asi o dva mesiace na to, nebohému manželovi končil nejaký účet a sumu 200.000,- Sk dcére E. vrátil. Taktiež uviedla, že ďalšia suma 200.000,- Sk bola žalovanej poskytnutá na krstinách v roku 2004, pričom pred krstinami sa doma s nebohým manželom rozprávali, resp. on sa vyjadril, že dcére dajú ešte sumu 200.000,- Sk a bude vyplatená z domu.

Žalobkyňa v 2. rade E. A. v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že v marci roku 1997 chcela jej sestra, teda žalovaná vycestovať do USA a rodičia jej dali sumu 150.000,- Sk, keďže americký konzulát si vyžadoval pre prípad vycestovania určité finančné krytie. Uviedla, že o tejto skutočnosti bola u C.. G. spísaná listina, ktorú ešte asi pred dvoma rokmi videla, avšak momentálne nevie kde sa nachádza, pričom žalovaná do USA nevycestovala, pravdepodobne preto, že nedostala víza, avšak peniaze nevrátila. Ďalej uviedla, že niekedy v roku 1998, resp. v roku 1999 dostala žalovaná od rodičov sumu 200.000,- Sk, pričom túto sumu v rámci dedičského konania aj uznala a je to zrejme aj z výpisu z účtu. Ďalšiu sumu 200.000,- Sk odovzdala ona osobne žalovanej v auguste, resp. v septembri roku 2002 v dome svokra žalovanej, pričom tieto peniaze dali jej sestre rodičia v súvislosti s tým, že chcela rekonštruovať dom a otec sa vyjadril tak, že pokiaľ ešte bude treba a bude mať na to, tak jej ešte pomôže. Žalobkyňa v 2. rade zároveň poukázala na to, že v rodine sa vlastne dohodli tak, že ona ostane bývať doma s rodičmi, žalovaná má dom na Solivare a obaja bratia boli v USA, pričom najstarší brat sa vyjadril tak, že on je už zabezpečený a za dom nechce nič, pričom žiaden problém nebol až do času, kým otec v roku 2008 nezomrel. Ďalšia suma vo výške 200.000,- Sk bola žalovanej odovzdaná v roku 2004 na krstinách jej syna, kde bolo množstvo ľudí a aj tam bola debata o tom, že bratia sú v Amerike, ona ostane doma a žalovaná bude bývať na Solivare. Taktiež poukázala na to, že ich mama (žalobkyňa v 1. rade) žiadala započítať aj určité vecné dary, ktoré poskytli rodičia žalovanej, pričom sa jedná o veci, ktoré sú uvedené v žalobe s tým, že písací stroj žalovaná vrátila.

Žalobca v 3. rade B. F. v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že síce nebol osobne svedkom odovzdávania nejakých peňazí žalovanej, avšak z počutia vie, že v roku 2002 sestra Slávka odovzdala žalovanej sumu 200.000,- Sk ako výplatu z domu. Taktiež na krstinách odovzdal jeho nebohý otec žalovanej ďalšiu sumu 200.000,- Sk a v súvislosti s vycestovaním žalovanej do USA jej rodičia dali ešte ďalšiu sumu 150.000,- Sk. Žalobca zároveň uviedol, že v roku 2006 bol osobne prítomný v obývačke u rodičov, kde starší brat vlastnou rukou zapisoval určité skutočnosti týkajúce sa prípadného delenia majetku po smrti rodičov, pričom v rámci tohto sedenia sa dohodlo, že sestra E. ostane doma s tým, že sa postará o rodičov, najstarší brat sa dá sa povedať vzdal všetkého, keďže on už trvalo býval v USA, sestra K. taktiež mala poriešené bývanie, keďže bývali s manželom na Solivare. Uviedla, že každý si obsah tejto listiny prečítal a brat, ktorý to zapisoval to viackrát nahlas prečítal, pričom každý sa pod to podpísal a podľa jeho názoru by si mal za tým stáť.

Žalobca v 4. rade H. F. v rámci výsluchu pred súdom vypovedal, že niekedy v roku 2006 boli všetci súrodenci doma na Slovensku a za prítomnosti rodičov riešili to, ako rodičia vidia vysporiadanie majetku, pričom sa dá sa povedať uzavrela určitá ústna dohoda, ktorú on dal na papier a ktorú následne asi týždeň na to dal prepísať a podpísali to rodičia, ako aj on. V rámci tejto dohody sa dohodli, že staršia sestra ostane doma s tým, že sa bude starať o rodičov a prípadne jej dom a príľahlá parcela. Uviedol, že rodičia sa podľa jeho názoru vyjadrili jasne a spravodlivo ohľadom rozdelenia majetku a v rámci tejto dohody taktiež uviedli, že sestra K. bola vlastne z domu finančne vyplatená. Zároveň uviedol, že z počutia vie, že sestru K. t.j. žalovanej boli vyplatené určité sumy osobne na viackrát, resp. jedna suma aj na účet a táto skutočnosť vlastne nie je sporná, keďže to žalovaná potvrdila. Uviedol, že od rodinných príslušníkov vie, že na krstinách v roku 2004 odovzdal otec žalovanej sumu 200.000,- Sk a takto sa vlastne „vyšvihol“, pričom možno zohľadnil aj tú skutočnosť, že bývalý manžel žalovanej dostal od svojich rodičov rodinný dom a ich nebohý otec to asi chcel takto riešiť, teda aby tam žalovaná neišla dá sa povedať s holými rukami, keďže dom potreboval rekonštrukciu. Žalovaný v 4. rade taktiež potvrdil, že z počutia vie, že sestra Slávka odovzdala žalovanej ďalšiu sumu 200.000,- Sk, keďže jej končil termínovaný vklad a následne sa s otcom vyrovnali. Táto suma bola poskytnutá v rámci výplaty z domu za účelom rekonštrukcie domu. Uviedol, že má vedomosť aj tom, že keď žalovaná chcela vycestovať do USA potrebovala finančnú hotovosť, preto jej rodičia darovali sumu 150.000,- Sk. Zároveň uviedol, že žalovaná ho požiadala dávnejšie, možno pred 7 rokmi o pôžičku 1.200.000,- Sk z dôvodu potreby rekonštrukcie domu, pričom keď prichádzal na Slovensko, vždy sa išiel pozrieť aj na tento dom, avšak videl, že sa tam nič nedialo a taktiež mal vedomosť o tom, že rodičia už žalovanej nejaké peniaze poskytli, preto túto vec konzultoval aj so svojím otcom, ktorý sa vyjadril tak, že je to jeho vec či sestru peniaze požičia, avšak vyjadril sa jasne, že žalovanej už poskytli dostatok prostriedkov a že z domu už bola vyplatená. Žalovaný v 4. rade taktiež uviedol, že v rámci písanej dohody sa určite neriešili žiadne hnutelné veci, ale podstatné bolo čo bude s domom, príľahlou parcelou a záhradou, pričom žalovaná sa vyjadrila v rámci ich rodinného sedenia tak, že uviedla: „tu byvavc nepridzem, ani z domu nechcem nič“.

Žalovaná K. K. v rámci výsluchu pred súdom vypovedala, že čo sa týka sumy 150.000,- Sk, ktorá jej mala byť odovzdaná pred vycestovaním do USA niekedy v roku 1997, tak ona od mamy žiadne peniaze neprevzala, pretože u notára sa urobilo iba fiktívne čestné prehlásenie, že jej mama tieto finančné prostriedky dala, keďže to potrebovala ako doklad pre americkú ambasádu pri vybavovaní víz. V tejto súvislosti zároveň uviedla, že mama sa pýtala notára, či chce vidieť ako jej odovzdá peniaze, avšak notár povedal, že je to v poriadku a že je to medzi nimi, čo s peniazmi urobia. Žalovaná potvrdila, že od rodičov dostala v roku 1999 sumu 200.000,- Sk. Ohľadom sumy 200.000,- Sk, ktorá jej mala byť odovzdaná jej sestrou Slávkou v roku 2002 uviedla, že tieto peniaze neprevzala a prevzal ich jej bývalý manžel z dôvodu, aby si ich dal na účet, pretože chcel vycestovať do USA. Ohľadom ďalšej sumy 200.000,- Sk z roku 2004 žalovaná uviedla, že túto sumu odovzdal jej otec na krstinách, pričom to bolo tak, že jej švagriná, ktorá je krstnou mamou jej syna na krstinách zbierala na tzv. „papučky“, pričom videla, že je tam aj hrubšia obálka, avšak tieto peniaze neprepočítavala a keďže bola na krstinách iba na priepustku z nemocnice, na ďalší deň ju otec viezol do nemocnice a povedal jej aká je to suma a tiež aby tieto peniaze odložila. Na otázku právneho zástupcu žalobcov žalovaná uviedla, že otec jej povedal, že má dať tieto peniaze synovi na účet. Ohľadom hnutelných vecí sa žalovaná vyjadrila tak, že nebohý otec mal veľa známostí a tiež mal takú zásadu, že čo je doma je dobré, preto pokiaľ zohnal nejaké veci za lepšiu cenu, tak mali doma napr. aj dve chladničky, dva mrazáky, resp. aj iné veci, ktoré mama vtedy ešte dá sa povedať spravodlivo rozdelila. Taktiež poukázala na to, že aj od svokrovcov dostávali hodnotné dary, preto sa aj jej rodičia chceli vyťahnuť, pričom vraveli, že im nebudú kupovať nepotrebné veci,

ale užitočné veci. V súvislosti s hnutelnými vecami taktiež poukázala na to, že niektoré veci boli dary pri životných jubileách. Žalovaná potvrdila, že sa v rámci rodinného sedenia vyjadrila, že domov bývať nepríde a že z domu nič nechce, avšak mala na mysli to, že nechce žiadne hnutelné veci.

Svedok C. K. vypovedal, že žalovaná je jeho exnevestou, teda bývalou manželkou jeho syna, pričom na krstínach ich vnuka sa v rámci krstín tiež zbieralo na tanier pre dieťa, pričom každý tam prispel nejakou sumou podľa vlastného uváženia a na záver jeho nebohý bývalý svat p. Tkáč vybral obálku, položil ju na stôl a povedal: „toto je pre vás“, pričom on si to vysvetlil tak, že je to pre syna a exnevestu, ktorá tieto peniaze prepočítala v ich neprítomnosti, následne sa vrátila a povedala, že to bola suma 200.000,- Sk.

Svedkyňa K. K. vypovedala, že žalovaná je jej exnevestou, teda bývalou manželkou jej syna, pričom jej dcéra, ktorá bola krstnou mamou dieťaťa zbierala na tanier, avšak ona vtedy bola v kuchyni a keď sa dcéra vrátila do kuchyne videla tam hrubšiu kôpku 500-korunáčiek, pričom jej bolo povedané, že sa jedná o sumu 200.000,- Sk.

Svedok G. K. vypovedal, že žalovaná je jeho exmanželkou, pričom keď na krstínach jeho sestra, ktorá bola krstnou mamou dieťaťa vyberala na tanier, tak jeho nebohý svokor dal nejakú sumu na tanier, ale aj osobitne na stôl položil obálku a povedal, že je to pre nich, pričom on si to vysvetlil tak, že je to pre neho a jeho manželku. Zároveň uviedol, že tieto peniaze spolu s manželkou v inej izbe prepočítali a následne prítomným povedali, že to bola suma 200.000,- Sk. Svedok taktiež potvrdil, že jeho švagriná, teda žalobkyňa v 2. rade im niekedy v roku 2000 priniesla sumu 200.000,- Sk, ktorá bola v obálke a ktorú v kuchyni odovzdala jeho exmanželke, pričom sa vyjadrila tak, že túto sumu si môžu nechať, pretože chceli prerábať dom a tiež ešte povedala, že sa na ňu, resp. na svokrovcov môžu obrátiť, keby niečo potrebovali. Svedok zároveň uviedol, že v rodine sa rozprávalo, resp. bolo jasné, že žalobkyňa v 2. rade ostane doma a že táto suma je vlastne výplatom z domu pre jeho manželku.

Svedkyňa K. Š. vypovedala, že je krstnou mamou žalobkyne v 2. rade a žalovanej a zároveň sestrou nebohého Jána Tkáča, ktorý na krstínach syna žalovanej položil na stôl hrubšiu obálku a povedal „toto je pre vás“, pričom ona si to vysvetlila tak, že je to vlastne pre rodinu a pre rodičov a dieťa. Nevedela uviesť o akú sumu sa jednálo, avšak neskôr sa dozvedela, že to bola suma 200.000,- Sk.

Zo spoločného záväzného vyhlásenia zo dňa 23.11.2006 podpísaného žalobkyňou v 1. rade, jej nebohým manželom a žalobcom v 4. rade vyplýva, že žalovanej bola darovaná finančná čiastka 550.000,- Sk a dcéra Slávka spolu so svojím manželom jej darovala v hotovosti sumu 200.000,- Sk.

Podľa § 484 Občianskeho zákonníka, súd potvrdí nadobudnutie dedičstva podľa dedičských podielov. Pri dedení zo zákona sa dedičovi do jeho podielu započíta to, čo za života poručiteľa od neho bezplatne dostal, pokiaľ nejde o obvyklé darovania; ak ide o dediča uvedeného v ustanovení § 473 ods. 2, započíta sa okrem toho aj to, čo od poručiteľa bezplatne dostal dedičov predok. Pri dedení zo závetu treba toto započítanie urobiť, ak na to dal poručiteľ príkaz alebo ak by inak obdarovaný dedič bol oproti dedičovi uvedenému v ustanovení § 479 neodôvodnene zvyhodnený.

Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že do podielu žalovanej ako dedičky po svojom nebohom otcovi je potrebné započítať polovicu súm, ktoré jej boli darované rodičmi, teda žalobkyňou v 1. rade a jej nebohým manželom (poručiteľom), avšak čo sa týka finančného darovania nie vo výške 750.000,- Sk, ale iba vo výške 1-ice z tejto sumy, pretože vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že rodičia žalovanej jej darovali finančné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a iba polovica tejto sumy môže byť predmetom započítania do podielu žalovanej ako dedičky po poručiteľovi, preto v časti nad sumu 375.000,- Sk súd žalobu zamietol, keďže v tejto časti nemali žalobcovia naliehavý právny záujem na takomto určení. V súvislosti s jednotlivými darovanými sumami súd poukazuje na to, že samotná žalovaná potvrdila, že rodičia jej po svadbe v roku 1999 darovali sumu 200.000,- Sk a táto skutočnosť medzi účastníkmi nebola sporná, avšak aj ohľadom započítania tejto sumy súd musel rozhodnúť, keďže bola uvedená v petite žaloby, hoci aj z obsahu

uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 35D/267/2008 zo dňa 27.4.2011 vyplynulo, že podanie žaloby sa malo týkať iba finančných darov v sume 550.000,- Sk a hnutelných vecí. Ohľadom darovania sumy 150.000,- Sk v roku 1997, súd poukazuje na výsluch žalobkyne v 1. rade a taktiež spoločné záväzné vyhlásenie zo dňa 23.11.2006, ktoré okrem iných podpísal aj samotný poručiteľ a z ktorého vyplýva, že žalovanej bola darovaná suma 150.000,- Sk pred plánovanou cestou do USA. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že aj vysvetlenie samotnej žalovanej ohľadom tejto skutočnosti, a teda že išlo iba o fiktívne čestné prehlásenie pre účely vybavenia víz sa nejaví byť úplne nelogickým, avšak na základe už citovaných dôkazov súd dospel k záveru, že aj táto suma bola žalovanej poskytnutá. Súd mal taktiež na základe výsluchu žalobkyne v 2. rade, ako aj svedka G. K. (bývalého manžela samotnej žalovanej) za preukázané to, že žalobkyňa v 2. rade odovzdala žalovanej v roku 2002 sumu 200.000,- Sk, a to na základe pokynu samotného poručiteľa, ktorý neskôr žalobkyni v 2. rade uvedenú sumu vrátil. Taktiež nebolo sporné z výsluchu účastníkov, ako aj vypočutých svedkov to, že žalovanej bola na krstínach jej syna darovaná suma 200.000,- Sk. Ohľadom tejto sumy sa žalovaná prvotne vyjadрила, že otec jej povedal, aby tieto peniaze odložila, neskôr už uviedla, že tieto peniaze mala dať synovi na účet, avšak súd má za to, že sa jedná o darovanie, ktoré nie je obvyklé, preto je podľa názoru súdu potrebné započítať do dedičstva žalovanej aj túto sumu.

V súvislosti so spoločným záväzným vyhlásením zo dňa 23.11.2006, resp. rukou písaným textom v šarišskom nárečí súd poukazuje na to, že v prejednávanej veci nie je podstatné to, ako sa účastníci predbežne dohodli na delení majetku, keďže súd v tomto konaní zisťoval iba skutočnosť, či sumy, ktoré boli žalovanej podľa názoru súdu preukázateľne darované možno považovať za obvyklé darovanie, pričom súd dospel k záveru, že sa nejedná o obvyklé darovanie bez ohľadu na obsah týchto listín, hoci z týchto listín, ako aj z výsluchu samotných účastníkov vyplynulo, že sumy ktoré boli žalovanej vyplatené možno považovať za „výplatu z rodinného domu“. V súvislosti s námietkami žalovanej ohľadom skutočnosť, že aj ostatným jej súrodencom boli poskytnuté finančné prostriedky, ktoré nemožno považovať za obvyklé darovanie, súd poukazuje na to, že tunajším súdom je pod sp. zn. 10C/109/2011 vedené konanie, v rámci ktorého žalovaná vystupuje ako žalobkyňa a žiada určiť že sumy, ktoré boli darované jej súrodencom nie sú obvyklým darovaním.

Ohľadom darovania hnutelných vecí, ktoré sú predmetom žaloby, súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že hnutelné veci, ktoré sú ešte doposiaľ v dispozícii žalovanej, nemožno považovať za neobvyklé darovanie jednak vzhľadom na charakter a hodnotu týchto vecí, ako aj skutočnosť, že žalobcovia nepreukázali, aby niektoré veci neboli darované žalovanej ako primerané dary pri príležitosti jej sviatkov (narodeniny, meniny), resp. pri príležitosti vianočných sviatkov a taktiež nebolo preukázané, aby niektoré hnutelné veci neboli darované aj jej manželovi, resp. synovi. Vzhľadom na tieto okolnosti má súd za to, že hnutelné veci, ktoré sú predmetom žaloby možno považovať za obvyklé darovanie a v tejto časti súd žalobu zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia a keďže pomerne úspešnejšia žalovaná mala oproti žalobcom úspech iba vo výške 6 % (53-47) súd vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd má za to, že pomer úspechu a neúspechu oboch účastníkov konania je približne rovnaký, preto postupom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.